

האגודה לזכויות האזרח בישראל

ע"י ב"כ עוה"ד לילה מרגלית ו/או אח'

מהאגודה לזכויות האזרח בישראל

רח' נחלת בנימין 75, תל אביב 65154

טל': 03-5608185 ; פקס': 03-5608165

העותרת

- נ ג ד -

משרד ראש הממשלה

באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (אזרחי)

רח' מח"ל 7, ת.ד. 49333 מעלות דפנה, ירושלים 97763

טל': 02-5419555, פקס': 02-5419582

המשיב

עיקרי טיעון מטעם העותרת

1. בית המשפט הנכבד מתבקש לראות בעתירה ובתגובת העותרת מיום 2.1.14, על האסמכתאות המובאות בהן, עיקרי טיעון מטעם העותרת. כן מבקשת העותרת להוסיף כדלקמן:

2. בכתב התשובה חזר המשיב על תיאור הליך הטיפול בבקשות להיתרי האזנת סתר וטען, כי "לפיכך, המידע המבוקש אינו מצוי בידי משרד ראש הממשלה". אולם כפי שציין בית המשפט הנכבד בהחלטתו מיום 10.2.14, על ראש הממשלה מוטלת החובה לדווח מדי שנה לוועדה משותפת של ועדת החוקה, חוק ומשפט ושל ועדת החוץ והביטחון של הכנסת **על מספר ההיתרים** שנתן (סעיף 4(ה) לחוק האזנת סתר, התשל"ט-1979), ולכן הנתונים המספריים המתבקשים בעתירה אמורים להימצא ברשותו. כן עליו להודיע ליועץ המשפטי לממשלה פעם בשלושה חודשים על היתרים שנתן (סעיף 4(ד) לחוק). גם אם ראש הממשלה מסתייע בגורם זה או אחר במילוי חובה זו, וגם אם הוא בוחר להחזיק את המידע אצל השב"כ (או בכל מקום אחר) - המדובר במידע הנמסר לכנסת על ידו לגבי החלטותיו הוא ולכן הוא אף מצוי ברשותו – בין אם פיזית ובין אם נורמטיבית. אין המשיב יכול לחמוק מתחולת החוק באמצעות הטענה המופרכת, כי המידע המתבקש בעתירה – שמקורו בהחלטה מהותית המתקבלת על ידו, ואשר עליו הוא עצמו חייב דיווח

מדי שנה – אינו בידיו. דברים אלה מקבלים משנה תוקף לאור סעיף 14(א) לחוק האזנת סתר המבהיר מפורשות, כי סמכויותיו של "שר" לפי החוק (ולענייננו – ראש הממשלה) אינן ניתנות לאצילה.

זאת ועוד – גם אלמלא חובת הדיווח המפורשת הכלולה בחוק האזנת סתר, לא היה מקום לקבל את הטענה, כי לרשות שלטונית המפעילה סמכות כה רגישה, הכרוכה בפגיעה בזכויות אדם, אין כל מידע ביחס להחלטות שקיבלה. כמפורט בתגובת העותרת מיום 2.1.14, מחובתה של רשות סבירה לתעד את החלטותיה; המשיב אינו יכול להישמע בטענה המגוחכת, כי אין בידיו כל מידע, ולו הבסיסי ביותר, אודות החלטות מהותיות שקיבל בעצמו – או שאין עליו למסור את המידע משום שהוא שומר אותו אצל גורם אחר. קביעת בית המשפט בעת"מ (י-ס) 900/07 **קרן דולב לצדק רפואי נ' נציבת הקבילות לפי חוק ביטוח בריאות ממלכתי** (2.11.2008), בהקשר מעט שונה, יפה היא לענייננו: "כאשר התנהלות תקינה של הרשות הציבורית מחייבת את קיום המידע במתכונת המבוקשת, והמידע אמור באופן סביר ורגיל להימצא בידיה, לא ניתן לפטור את הרשות הציבורית מלהתיר את העיון במידע בטענה שהמידע איננו מצוי אצלה במתכונת המבוקשת או שהדבר מצריך משאבים בלתי סבירים". לא בכדי נמנע המשיב מהעלאת טענה זו בתגובה לבקשת חופש המידע שהגישה העותרת. לעניין חובתה של רשות למסור מידע, שהיא אמורה להחזיק בו כדי למלא אחר חובות שבדין ראה גם: עת"מ (ת"א) 1428/02 **העמותה למען מדע מוסרי נ' הממונה על העמדת מידע לציבור במשרד הבריאות** (5.8.03), חלק ה לפסק הדין.

3. בכתב התשובה חזר המשיב שוב גם על טענתו מרחיקת הלכת, שיש להחריג מתחולת החוק מידע שנוצר על ידי רשות שלטונית שהחוק חל עליה (במקרה זה – ראש הממשלה), רק משום שהוא מועבר גם לידי גוף המנוי בסעיף 14. כפי שטענה העותרת בתגובתה מיום 2.1.14, מדובר בטענה אבסורדית, המרוקנת את חוק חופש המידע מכל תוכן – ויש לדחותה בשתי ידיים.

4. לעניין סוגיית הנהלים – לאור הבהרת המשיב בכתב התשובה, לפיה אין במשרד ראש הממשלה נהלים כתובים המנחים את המשיב בהקשר זה, אין העותרת עומדת על המשך בירור סוגיה זו במסגרת העתירה דנן, והיא מסכימה למחיקת סעד זה תוך שמירה על טענותיה.

היום, 30 באפריל 2014

לילה מרגלית, עו"ד
ב"כ העותרת